

How Much Does Hashem Love the Ordinary Jew?

אהרן ישעיה שכטר

א. משנה ביכורים (ג:ג) השור הולך לפניו, וקרניו מצפות זהב, ועטרה של זית בראשו. החליל מכה לפניו, עד שמגיעים קרוב לירושלים. הגיעו קרוב לירושלים, שלחו לפניו וכו'. הפחות, הסגנים והגזברים יוצאים לקראתם. לפי כבוד הנכנסים היו יוצאים. וכל בעלי אמניות שבירושלים עומדים לפניו ושואלין בשלומם, אחינו אנשי המקום פלוני, באתם לשלום!

ב. רמ"א בשו"ע יר"ד (הל' צדקה רמט:יג) "לא יתפאר האדם בצדקה שנותן, ואם מתפאר לא די שאינו מקבל שכר, אלא אפילו מענישין אותו עליה".

ג. רמ"א (שם) בשם הרשב"א בתשו', "דמ"מ, מי שמקדיש דבר לצדקה, מותר לו שיכתוב שמו עליו שיהא לו לזכרון, וראוי לעשות כן".

ד. ביכורים (ג:ג) בעלי אומניות שבירושלים היו יוצאים לקראת מביאי ביכורים - "ולפי כבוד הנכנסים היו יוצאים".

ה. מלבי"ם (דברים כו:ד) דרך העני שעושה בעצמו טנא, ומסתמא לשם הביכורים עשה טנא חדש כדי שיהיה בטהרה, ובעבור שטרח בה, זכה שיהא טפל להביכורים ושיהיה לכהן, אבל העשירים לא יעשו בעצמם, רק יקנו והוא ביזוי מצוה להביא בכלי קלי הערך. ובזה יתיישב למה לא תקנו שהעשירים יביאו ג"כ בטנא כדי שלא לבייש העני, ולמ"ש אינו ביוש להעני, אחרי שהוא מעשה ידיו שעשה לשם מצוה וכו'. שהטנא היה מערבה קלופה כנזכר בהספרי וכו', והערבה היא אחת מהד' מינים שבלולב, ואפשר עוד שהיו מהדרים להצניע הערבות של מצוה לעשות מהם הטנא לביכורים! ויש לרמז וכו' "ולקח הכהן הטנא מידך", ולקח הכהן הטנא - משום שהוא מידך, ממעשה ידך...עכ"ל המלבי"ם! ובא ניקח לקח אחד מכל האמור - דעיקר העיקרים בעבודת ה' הוא "כמה אדם טרח ויגע בקיום ועשיית המצוות". זה החשוב ביותר לפני הקב"ה.

